

Paní má se má

13

J. Denver / Z. Linka, P. Novotný

E A D H⁷ E
Kaž- dé rá- no pro-bou- zí mě siun- cem ho- ří- cím a lis- ty jív se
Kaž- dé rá- no o- tví - ram svůj krá- mek pod vě- zí a vú- ně mi vám

A E A D
ro- sou za- chvě- jí, ví- tá mě tu šaf- rán spo- lu s jem- nou sko- ří-
kor- nou na- pi- ním, ke mně kaž- dý spě- chá, od nás hned tak ne- bě-

H⁷ E A A
cí a jas tvých o- čí s bar- vou šal- vě- jí, Rí- ka jí, že
ží. dnes kaž- dý zná můj krá- mek s ko- ře- ním.

H⁷ E E⁷ A H⁷ E
pa- ní má se má - - a je- jí muž jsem prá- vě já,

A H⁷ E A
dáv- no ví proč rá- da mě a s pý- chou ob- ji- má - -

A E A (E)
pa- ní má - - se má - - vo- ní má- tou.

Každý večer zavírám svůj krámek petičí
a otvírám svou náruč dokofán.
teplo tvé mě vábí, moje lásko vonící,
i den k nám vklouzne vůní uhoupán.

Každý večer uvařím ti jasmínový čaj
a ustělem si květem lipovým.
pohár vína půlnocní teď napří po okraj,
co nestačíš mi říct, sám dopovím.

Refr.: Ríkají, že paní má se má,
že její muž jsem právě já.
dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá
- paní má se má, voní mátou.